

sko, kakor ravno sedaj. Na ta način se mora in se bode v resnici i pošteno slovensko ljudstvo na Spodnjem Štajerskem in Koroskem popolnoma zastrepilo. Avstrijski, patrijotični čut našega ljudstva postaja polagoma naravnost sramota, madež, zločin med ljudmi, ki so poklicani negovati ter braniti to avstrijsko mišljenje . . . Kje je oblast? Ali je gluha in slepa ali kaj? Ali se res od gotove strani hladnokrvno, v naravnost neverjetni indolen- ci gleda in gleda, kako se neizobraženemu ljudstvu sistematično in brezobzirno tuga iz srca ljubezen do avstrijske domovine? . . . Ta veleizdajalska lumparija v naših deželah je porodila že dovolj nesreče; treba ji je postaviti jez! Bodimo si odkrito- srčni: V naših krajih izginéva pa- trijotični čut, v naših krajih se zatirava avstrijsko misel in z njo tudi katoliško vero, —

To se zamore pred vsako sodnijo, pred vsako oblastjo natančno dokazati! To je tako očitno, da niti dokaza ne potrebuje. In vsi, prav vsi to vidijo, le naša — oblast ne . . .

Kdo je tega kriv? Brez vseh ovinkov povemo jasno in očitno, da je vsega tega kriva ona struja, ki je že od začetka vojne sem stala v sovražni službi, ki se sicer vsaki dan hinavsko priljuje habsburškemu prestolu, ki pa nosi v svojem srcu le panslavistično, „jugoslovansko“ idejo . . .

Velikansko gorje je, da stoji na čelu tega protiaustrijskega gibanja — katoliški duhovnik. Naša Avstrija je bila vedno v pretežni večini katoliška, naši cesarji spadajo med najboljše branitelje katoličanstva. In ravno katoliški duhovniki, poklicani in maziljeni za ta poklic, pustijo se dandanes od tuje politike zastrepovati in zastrep- ljujejo potem nesrečno slovensko ljudstvo.

Kar se današnjih razmer tiče, je kriv tej avstrijski nesreči — dr. Tone Korošec, kaplan v Mariboru. Zato smo kot napis te mu članku vprašali: Kdo je dr. Korošec? Dr. Tone Korošec je katoliški duhovnik, ki skozi dolga leta ne izpolnjuje svojih duhov- niških dolžnosti, marveč nastopa z golj kot politik. Mi se ne brigamo zato, kar so pred leti slovenski listi o njegovih ljubezenskih zadevah pisali — saj se spomi- nja vsakdo na znano ime „Ida“ —; ali kaj pravijo k tej stvari stoteri župniki in kapla- ni po slovenskih deželah, ki morajo pri skromni plači, dostikrat v največjih težavah svojo dolžnost izpolnjevati? Dr. Anton Ko- rošec pa je skoraj od začetka svojega bla- goslovljenja obesil duhovniški plašč na steno in postal politik. In njegova politika ni bila nikdar katoliška. Pa tudi av- strijska ni! To je treba enkrat očitno povedati, ako že gotova merodajna mesta tega nočejo videti! Dr. Tone Korošec je danes za slovensko ljudstvo velika nevarnost. In avstrijska oblast mora to nevarnost enkrat videti . . . Pa tudi cerkvena oblast, ki mora imeti vendar vsaj nekaj moči nad enim kaplanom. Kaj pravik temu knezoškoflavantins- ki v Mariboru? Ali mu je cela stvar neznana? Ali je brez vsakih informacij? Ali mu ni nikdo povedal, da gré hujskari- ja Koroščeve proti-avstrijske struje na njegov rovež in konto? Ali se hoče res med to zvesto avstrijsko in katoliško ljudstvo v naših krajih spraviti raz- dor, prepri, mu iztrgati iz srca ljubezen do domovine in vere? Ljudstvo pričaku- je v prvi vrsti od svojega knezo- škofa odgovor!

Na ta odgovor čakamo vsi, željno in z upanjem, da se konča enkrat nevarna gonja proti katoličanstvu ter avstrijski domovini!

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Poročil se je v Ptuj u znani restavrater g. Franc Osterberger z gospodično Mici

Lehmacher. Čestitamo vrlému paru prav prisrčno in mu želimo: Na mnogo let!

Prebiranje l. 1900 rojenih črnovojniških ob- zevancev se vrši meseca januarja in sicer po sledečem vzporedju: Radgona dne 23., Maribor (okolica) dne 24. in 25., Sv. Lenart dne 26., Slov. Bistrica dne 27., Maribor (mesto) dne 28., Celje (mesto) dne 14., Celje (okolica) od 14. do 18., Ljubno dne 19., Braslovče dne 20., Šmarje pri Celju dne 22. in 23., Trbovlje dne 24., Brežice dne 26., Koze dne 28., Šoštanj dne 14., Slov. Gradec dne 15., Maren- berg dne 16., Ljutomer dne 18., Ptuj (mesto) dne 20., Ptuj (okolica) od 20. do 22., Ormož dne 23., Rogatec dne 25. in Konjice dne 27. januarja.

Junaška smrt. V boju proti laškemu izda- jalcu padel je junaške smrti g. lajtnant v rezervi Eduard Kögeler iz Ptuj u. Čast njegovemu spominu!

Zaprli so v Ptuj u l. 1899. rojeno, zaradi tatvine že opetovano predkaznovano vlačugo Ano Käfer. Tativo zasleduje žandarmerija v Zgornji Pulskavi in sodnija v Leibnitzu za- radi zločina tatvine. Dne 6. t. m. jo je mest- ni stražnik Frischenschlager zasačil, aretiral in sodniji oddal.

Smrtna železniška nezgoda. Na postaji Ljutomer padel je 4. t. m. železničar Johan Košar v službi tako nesrečno, da je bil po- vožen. Še na vožnji v radgonsko bolnišnico je nesrečno umrl.

Umrl je po dolgoletnem bolehanju g. dr. Tomaž Bergmann v Slov. Bistrici. N. p. v. m.!

Samomor v zaporu. V Kozjem se je po- sestniški sin Anton Lužar, ki je bil na su- mu tatvine, v zaporu obesil.

Iz Mezgovca pri Ptuj u se nam piše: Silve- strova noč se je obhajala v gostilni tukaj- šnega občinskega predstojnika Jožefa Cizerl prav veselo. Sicer ne vemo, ali ima Cizerl v resnici gostilniško koncesijo. Na vsak način pa vemo, da se je v njegovem lokalu v no- voletni noči igralo, popivalo in plesalo do 3. jutranje ure. In to v četrtem vojnem letu! Ali je to postavno? Ali je to dovoljeno? Ali pa veljajo postave morda samo za druge ob- čane, za gotove občinske predstojnike pa ne? O g. Cizerlu smo morali že svoj čas v „Šta- jercu“ poročati, ali mož se menda ni mnogo spremenil. Na vsak način bi mu priporočali, da naj v tem vojnem času malo cesarske po- stave vpošteva!

Neverjetno pokvarjenje otrok. Vojska je prinesla gotovo mnogo slabega; med najhuj- še njene posledice pa spada na vsak način zdravstveno in нравstveno pokvarjenje mla- dine. V mnogih slučajih dorasčajo otroci danes kakor divjačina v gozdu, brez poduka, brez nadzorstva, brez navodila. Zlasti v spol- nem življenju se kaže naravnost neverjetna propalost. Omenimo za danes le en slučaj: V bližini Ptuj u se je zgodilo, da je dobilo neko 3 letno dekletce sifilitično spolno bolezen od nekega 13 letnega dečka. Vsakdo mora priznati, da je to naravnost nezaslišano, naravnost neverjetno. Tudi mi bi ne bili tega verjeli, ko bi v resnici dokazov ne imeli v roki. 13 letni deček ima torej že to ostudno in najnevarnejšo bolezen in jo prenese na 3 letnega otroka!! Ali ni taka propalost res že vnebovpijoča? In kdo je kriv? V mnogih slučajih stariši. Mnogokrat je oče seveda v vojaški službi, žena pa za- nemarja svojo materinsko dolžnost; deca ostaja brez nadzorstva in vidi, kar bi ne smela videti, sliši po krčmah, kar bi ne sme- la slišati. Šole so tudi zapuščene, ker pri- manjkuje prostora in še bolj učiteljstva. Vse je ravno nepravilno . . . Vkljub temu pa prosimo gg. duhovnike, učitelje in časnikarje, da naj svojo dolžnost v polni meri izpolnujejo; oni imajo zdaj prvo in največjavnejšo besedo. Učitelji naj vplivajo v šoli, duhovniki v cerkvi, časnikarji v svojih listih. Namesto brezplodne politike naj se deluje raje za pametno vzgojo, kajti ljudstvo ima le tedaj bodočnost, ako ima njegova

mladina zdravje, telesno in duševno zdravje Italiji! To smo hoteli danes ob omenjenem prežoril na lastnem slučaju povedati!

V Ptuj u bil je imenovan za provizorično srečil- ga direktorja dekliske ljudske in meščanskegnil i šole g. Anton Kern, dolgočasni sodruinčač jun in nadomestnik pokojnega direktorja.

Poskušeni roparski umor. V noči na 30. orts decembra bil je 53 letni posestnik Fran. t. m. Trnjak na cesti med Rossweinom in Pivolepljenj od dveh mož napaden. Pobila sta ga z udarér. ci po glavi na tla in mu oropala njegov deč g. nar v znesku 292 kron. Zjutraj ob 2. uri sta so nesrečneža nezavestnega našli.

Okrajni zastop v Marenbergu za našašega kmete. Iz Marenberga se nam poročaal pre- V svrho varstva domače živinorejerg, je okrajni zastop marenberški na predlog: g je u O. Erber sprejel sledeči sklep: „Okrajništvo zastop prosi štajersko namestnijo za varstvitimme naše itak že maloštevilne živine, ki bode mojestv rala vsled predstoječega rekviriranja krmija go popolnoma izginiti. Že danes obstoja vsletrijski lanske slabe letinje na mrvi, slami, detelji inljem krmii sploh huda beda. Ta beda sili mnogobljer kmetov, da prodajo svojo živino, ali pa d. Ru zakoljejo svojo govedo. Vso težko vozno žierka vino so kmetje v okraju vsled pomanjkanjanogo krme prostovoljno oddali; ni torej dvoma, doeh, k se bode moralo letos vsled pomanjkanja žiznih vine tudi nasadne zemlje pomanjšati. Ako srampi pa tej maloštevilni živini v okraju še potrebi min no, itak pičlo krmo odvzame, se mora tudh, k to slabotno vozno živino ubiti; potem pálnice ostane kmetu edino delavsko orodje, lopataar odr s katero pa ne bode mogel za-se in za svojili v družino potrebna živila pridelati. Ali bode K o zamoglo kmetijstvo prehraniti državo, jami z vprašanje, na katerega naj vsakdo sam odno, v govori. Okrajni zastop vabi vsled tega v varatins- stavu interesov svoje domače lasti merodajne kate oblasti k preizkušnji resničnih razmer, to pavila, s prošnjo, da naj se pusti itak prerrega malo množino krme za tukajšnj jstroza okraj in da naj se vstavi vsako rekoke, viriranje krme, ker ima vsak kmetovato po- lec v resnici premalo namesto prevečudi p krme.“ — Pametni sklep marenberškega ime okrajnega zastopa, ki bi ga bilo treba posnežko- mati tudi v drugih okrajih. Prva stvar je go olav. I spodarsko delo za našega kmeta vaveda. Potem pride šele tista „politika“, ki nas je. Ta itak vse dovolj nesrečne napravila. Gospo ukr- darsko zamoremo našemu kmetu pomagatiško — s politiko pa nikdar. Oblast pa naj tudivar premisli, da je treba kmeta kot temelj drža-lojzu ve vpoštevati.

General Woyrsch.

Prinašamo sliko znamenitega nemškega lojzi- General v. Woyrsch

vojskovodje Woyrsch, ki je bil za svoje za- sluge imenovan za generalfeldmaršala.

Koroške vesti.

Družina junakov. Nekdanji oberst ljub- ljanskega domačega regimenta Avgust Glan- tchnig, ki je postal iz navadnega pastirja polagoma generalni major, bil je rojen v Malnici na Koroskem. Od njega izvira več junakov svetovne vojne. To so v prvi vrsti trije sinovi g. Pavla Glantschnig, ki so našli v Galiciji in Karpatih junaško smrt; nadalje trije sinovi župana v Malnici, od katerih je padel Alojz v Karpatih, Anton je ob Soči v italijansko vjetništvo prišel, Anselm pa zopet